

[Jytte Andersen]

For det første har vi fået SFI-rapporten om barselorlov, mænds og kvinders erhvervs-mæssige baggrund for at tage orlov. Den dokumenterer desværre ret tydeligt, at fædrenes barselorlov er en meget stor belastning for familie-økonomien. Spørgsmålet for os er, om det er en rigtig prioritering med en forlængelse, så længe lønkomensationen i barselorlovsperioden er på dagpengeniveau.

For det andet har Socialministeriet fremlagt rapporten om pasningsbehov for syge småbørn. Den dokumenterer, at et af de største problemer, småbørnsfamilier har, er, når de små børn bliver syge og det ikke er weekend eller ferie. I den rapport lægges der forskellige modeller frem til imødekomelse af dette behov for pasning fra forældrenes side.

De to ting har gjort, at vi i Socialdemokratiet har taget behård stilling til prioriteringen af, hvordan vi i en økonomisk stram tid bedst muligt får brugt pengene.

Den første prioritet for Socialdemokratiet er en reform vedrørende omsorgsdage, der indeholder en ret til fem dage til hver forælder med børn i 0-2-års-alderen på dagpengeniveau samt en reform på daginstitutionstakstområdet.

Den anden prioritering, vi har, er en bedre lønkomensation i forbindelse med barselorlov og omsorgslov. Dette er i høj grad et overenskomstliggende, men vi har jo også lov til at hjælpe reformer i gang her.

Og den tredje prioritet for os er altså forlængelse af barselorloven til både fædre og mødre.

På den baggrund må vi afvise SF's lovforslag, som det er forelagt for os i dag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne takke de forskellige ordførere, som har givet mulighed for, at jeg kan holde dette korte indlæg, da jeg skal skynde mig videre til et andet møde.

Selve grundtanken med en længere barselorlov som skitseret her tror jeg da at vi alle synes er sympatisk, men der er også mange andre ting, vi synes er sympatiske. Hvis vi havde utrolig mange ressourcer til fordeling, hvad vi ikke lige har, så ville vi have prioriteret, at vi i højere grad lod pengene følge den enkelte familie.

Vi har nu sammen med andre partier sikret 750 mio. kr. til en børnepakke i indeværende år, og det er altså, hvad vi kan gøre godt med. Så må vi jo alle drømme, drømme og drømme om,

hvor pengene kommer fra, og når det er blevet opfyldt, så kan vi begynde at realisere det.

Men indtil videre må jeg sige, at til trods for al sympati må dette svæve lidt på lyseblå skyer – hvor længe, må fremtiden afsløre.

Pia Christmas-Møller (KF):

Vi kan i den konservative folketingsgruppe heller ikke støtte SF's forslag. Vi mener, at det er en gal prioritering, der er lagt ind.

Vi synes, det er vigtigt, at vi prøver at få fædrene til at udnytte de muligheder, som eksisterer i dag. Vi ved, at der ikke er ret mange, der vil udnytte mulighederne. Der er en del grunde til det, deriblandt ukendskab til ordningen, men nok så væsentligt: Rester af holdningsmæssige barrierer.

Noget helt centralt er imidlertid familiernes overvejelser omkring deres økonomi. Det afsløres i den seneste SFI-rapport, at mange familier mister adskillige tusinde kroner om måneden ved at lade faderen tage barselorloven, og det hænger simpelt hen sammen med forskellen mellem sygedagpengeniveauet og lønniveauet. Der er altså en væsentlig økonomisk hindring for, at man kan udnytte de muligheder, som allerede i dag eksisterer. SFI-rapporten viser, at familierne gennemsnitligt mister 6.000 kr. om måneden, når faderen vælger barselorloven frem for moderen.

Det er et meget vigtigt problem, og jeg mener, at så længe vi har sådanne problemer at slås med, er der ikke nogen logik i at udvide en ordning, som folk allerede i dag ikke føler de har råd til at tage del i.

En anden overvejelse, familierne formentlig gør sig, er, hvilke muligheder der er for at komme tilbage til arbejdsmarkedet efter endt barselperiode; det gælder både kvinderne og mændene. Også her ser vi nogle problemer.

Vi mener altså ikke, at tiden er til at udvide barselperioden, hverken for mændene eller for kvinderne. Vi mener slet ikke, at det er på denne måde, vi skal anvende, som det er opgjort i forslaget, 98 mio. kr., når vi ønsker at støtte børnefamilierne. Jeg synes, det er meget positivt, at SF har gjort sig overvejelser om, hvad forslaget vil koste, men jeg mener, der er meget stor usikkerhed omkring det tal, man er nået frem til. Men selv det tal, 98 mio. kr., mener vi er alt for højt. Vi kan ikke tilslutte os en udnyttelse af ressourcerne på nuværende tidspunkt på den fa-